

Nr 373.

Av herr **De Geer m. fl.**, *angående inskränkning i byggandet av s. k. skenfria vägkorsningar m. m.*

Under senare åren ha mycket stora summor använts till byggande av s. k. skenfria korsningar mellan järnvägar och landsvägar och av årets statsverksproposition synes framgå, att fortfarande utomordentligt stora belopp äro avsedda att användas till byggande av viadukter och dylikt.

Utan att vilja förneka det stora värdet ur trafiksäkerhetssynpunkt av s. k. skenfria korsningar vilja vi dock ifrågasätta, om det kan vara lämpligt att allt för mycket forcera anläggandet av de så oerhört penningsslukande viadukterna m. m. Vi anse att utförandet av dylika anläggningar endast bör ske i den mån det befinnes oundgängligen nödvändigt och att i stället de penningmedel, som stå till förfogande för väg- och brobyggnader, böra användas dels till sådana vägföretag och brobyggnader, som medföra bättre vägförbindelser å landsbygden, och dels till sådana, som direkt kunna verka produktionsbefrämjande. Vägföretag, som förbättra möjligheterna för avsättning av ved och virke eller mera direkt i övrigt gynna avsättningen av näringslivets olika produkter, böra således i första hand igångsättas.

Vi hemställa därför,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utfärdandet av direktiv till kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen och länsstyrelserna, att vid väg- och brobyggnaders igångsättande utbyggandet av s. k. skenfria korsningar tills vidare må förekomma endast, då trafiksäkerheten detta oundgängligen påkallar, och att i stället framför allt sådana vägföretag igångsättas, som kunna anses verka stimulerande för produktionen och underlätta avsättningen av skogsprodukter eller andra näringslivets alster.

Stockholm den 21 januari 1933.

Arvid De Geer.

J. Nilsson,
Hörby.

Harald Andersson
i Dunker.

